

GYCKELN

KALMAR NATION

#5 HÖSTTERMINEN 2010

restaurang Smaka

ETABLERAD HÖSTTERMINEN 2007

**Välkommen till en helt vegetarisk/
vegansk restaurang med ett stort
utbud av ekologiska öl- och vinsorter.
Fredagar kl 18-01. Svartmangatan 3.
Bordsbokning 018-69 49 80 eller 3q@kalmarnation.se**

**KAL
MAR
NAT
ION**
www.kalmarnation.se

En lägenhet rikare

För lite mer än två år sedan satt jag och min kusin och diskuterade studentbostadsmarknaden. Vilka köer som fanns, hur länge man behövde stå i dem och hur bra bostäder man kunde få. Nu gällde detta visserligen Stockholm men jag minns att slutsatsen var följande: ett års kötid och du är garanterad bostad, två år och du får välja fritt. Detta blev mina ledord, min bibel, och jag ställde mig genast i alla bostadsköer jag kunde hitta.

Verkligheten blev en rak höger. Under ett års tid har jag flyttat fyra gånger och i dagarna bestämdes det att jag även hinner med en femte innan året är slut. Från en blocketlägenhet i Gränby med ockerhyra, till en madrass på vänners golv, till en tillfällig lösning på Kantorn i andra hand, till mitt nuvarande tredjehandskontrakt. Att få skriva min fula kråka på ett papper som säger att jag har någonstans att bo tills vidare har varit fullkomligt omöjligt. Flyttkartongerna gör sig ständigt påminda. De kikar fram bakom soffan och grinar elakt, för de vet att jag, enligt mitt nuvarande kontrakt, kommer behöva flytta igen i december. Men den här gången är det annorlunda. Den här gången är det till ett ställe där enbart mitt namn kommer stå på dörren, och enbart min post kommer trilla ned i brevlådan. En sådan sak, som i vanliga tider anses vara något fullkomligt naturligt, är numera den högsta lyxen en student kan ha. I mitt fall är den dock så dyr jag under min resterande studietid tvingas leva på havreringar, för att ha råd med de 25 studentkvadrat jag lyckats få. Ändå skrattar jag av lättnad. För jag blev till slut en av de få som hade tur.

En finanskris och kollapsad arbetsmarknad kan man inte förutse, men stora årskullar är fakta. Politiker har haft 20 år på sig att förbereda bostäder för de 89-or, 90-or och 91-or som nu rasar in på högskole- och universitetsutbildningarna. Ändå står vi här. Frågan är vad vi studenter vågar vänta av framtiden med tanke på valets utgång. Det kan du bland annat läsa mer om i det här numret av Gyckeln. Lite mer uppiggande är att vi även har varit på plats på Bokmässan i Göteborg - och på Uppsalas första erotikmässa.

Frida Ericsson, redaktör

Gyckeln är Kalmar nations medlemstidning. Den utkommer med 1400 exemplar tre gånger per termin och trycks hos Trycksaksmäklaren. Det här är det andra numret höstterminen 2010.

Ansvarig utgivare: Arvid Gynnå

Redaktörer: Matilda Källén och Frida Ericsson

Skribenter: Blenda Setterwall Klingert, Sofia Hedberg, Sabrina Heix, Mikael Norberg Tot, Maksim Milenkovic, Matilda Källén och Frida Ericsson

Fotografer: Anna Sturesson, Sofia Hedberg och Oskar Synneby

Illustratörer: Tuva-Li Peter

PS. Har du lyssnat på **0013** med *This Is Head*? Det är musik värd att memorera...

Text: Blenda Setterwall Klingert
Illustration: Tuva-Li Peter

För 29:onde året i rad arrangeras Uppsalas internationella kortfilmfestival 25-31 oktober. Under hela veckan visas kortfilm i världsklass, från tidig förmiddag till sen kväll på Slottsbiografen, Reginateatern, Grand och i salong 10 på Filmstaden.

Kortfilmfestivalen i Uppsala rankas internationellt som en av de viktigaste i Europa, och visar film på uppdrag av Svenska Filminstitutet.

- Intressant nog är vi mer kända och har en starkare ställning internationellt än i Sverige. Lokalt är det förstås också många som känner till oss, men det verkar som att väldigt många inte riktigt vet vad det är vi gör - att vi visar professionella filmer av världsklass och ofta har kända internationella regissörer på besök, säger Maria Östbye som är festivalkoordinator.

Som ett tips till festivalens förstagångsbesökare rekommenderar hon att man tittar på ett så varierande program som möjligt. Filmerna är indelade i olika set med flera kortfilmer i varje. De delas in efter teman, och varje set visas ett antal gånger under festivalveckan.

Utöver film bjuder festivalen på en mängd föreläsningar och seminarier, och i år även på konstutställningar på Konsthuset och Uppsala Konstmuseum. Nytt för i år är också att Uppsala kommuns filmpris till Ingmar Bergmans minne kommer att delas ut vid festivalen.

Ett gediget programhäfte med information om filmerna och festivalens övriga program kommer att finnas att hämta där man köper biljetter.

Sedan starten för 29 år sedan har kortfilmen som medium, och således även kortfilmfestivalen genomgått stora förändringar.

- I takt med att produktionen blivit mycket enklare och billigare med digitala format, har fler och fler kunnat göra film själva och jag tror att det har ökat intresset för att se professionell kortfilm, säger Maria Östbye.

INFO: UPPSALAS INTERNATIONELLA KORTFILMFESTIVAL

Köp sker under festivalveckan på Grand.
En biljett till ett program på ca 90 minuter kostar 90 kronor.
Litet festivalkort gäller tre visningar och kostar 200 kronor.
Stort festivalkort kostar 400 kronor och gäller för alla set, hela veckan!

Intellektuell boskap på Bokmässan

Text och foto: Sofia Hedberg

Att ställa in sin väckarklocka på 05:30 är aldrig trevligt. Att slå upp ögonen och se in i becksvalt mörker är ingenting som jublar "nu kliver vi upp och käkar frukost!". Men det finns ju de där tillfällena när man absolut måste; kanske för att åka till jobbet, för att hinna med ett plan, eller för att man ska till Bokmässan i Göteborg. Det har blivit något av en tradition, bara efter tre år, att i slutet av september vallfärda till västkusten och ta del av vad som händer på bokfronten. Har man dessutom två föräldrar som åker dit varje år för jobbet blir det väl så småningom logiskt att göra ett besök.

Ska man besöka Bokmässan kräver det en del planering. Varenda kvadratmeter av Svenska Mässans yta utnyttjas nämligen till någon form av utställning, och eftersom man inte kan hinna se allt är det en bra idé att välja ut några intresseområden. På Forskartorget kan vi vila benen en stund och få se en robotsvan framtagna av studenter vid Mälardalens Högskola som dansar till Tchaikovskys Svansjön. Gillar man Martin Kellermans Rocky, Henrik Langes förkortade seriestrippversioner av Sagan om ringen, A Clockwork Orange och Bröderna Lejonhjärta, eller Lena Ackebos Fucking Sofo kan man stanna och småskrattande bläddra igenom dessa tills förlagets representant börjar kasta irriterade blickar mot en.

Känner man hungern komma krypande kan man ta sig till mat- och trädgårdstorget där kockar lagar mat inför en ivrig publik som när tillagningen är klar får komma fram och smaka. Här gäller det att dra fram sina allra vassaste armbågar och inte bry sig om artighet, för annars hinner kulturtanterna

före. När man stillat hungern kan det vara intressant att infinna sig i någon av de många föreläsningssalar som inryms i Svenska Mässan.

Här berättar och diskuterar författare, journalister och många andra en rad ämnen - det kan vara allt mellan Josefine Sundström som berättar om sin familjs problematiska bakgrund, till Täppas Fogelberg som skrivit en bok om de där små lustiga händelserna i vardagslivet som kanske inte har så stor betydelse, men som man likväl minns i efterhand. För mig är det här det allra bästa med Bokmässan: att få se de där kända författarna eller personerna från TV tas helt ur sin vanliga kontext, och berätta (oftast) om något personligt. Som Nadine Gordimer, författare och nobelpristagare från Sydafrika, som berättar om sin och andras kamp mot apartheid och hur det är att vara kvinnlig författare i ett utvecklingsland. När det dessutom visar sig att Nadine är en charmig lite äldre dam som pratar brit(ish) engelska och säger "indeed" i nästan varje mening så är det ju bara en bonus. Ofta leder de här seminarierna till inspiration och ny kunskap även för en själv. Även om Robert Gustavsson är som mest älskad när han kör sina imitationer, är han kanske ännu mer intressant när han berättar om vad som hänt honom bakom kulisserna; att han är en stor arbetsnarkoman och pedant, och att han under en särskilt stressig period nästan missbrukade sömntabletter. Det är starka kontraster.

Så Bokmässan handlar knappast bara om böcker. Det är en hel värld av intryck, visdom och spännande händelser, och om inte annat, ett utmärkt och enkelt sätt att omringa sig av celebriteter!

À propos *VALET*

Hupsala!

Text: Sabrina Heix

Foto: Anna Stuesson

First reaction when I told people that I am going to study in Uppsala for a semester? The older ones started to sing the old song "Ein Student aus Uppsala-la-la-la la-la-la-la la-la-la-la". This song was sung by the Norwegian singer Kirsti Sparboe in 1969 and hit the German charts for 14 weeks. My younger friends on the other hand had often never heard of this Swedish city before and thought I was joking a la "What a funny name - you made that up - didn't you?". In German Uppsala - only spelled as "Hupsala" but pronounced similarly - means something like "Oops-a-daisy!". And of course, THE question which was asked by every single person: "Why Sweden?". Therefore I'll give you my five reasons why to study in Sweden/ Uppsala:

1. I can at least once live in a country where they still have royalty - and even with German roots.
2. Student's life - in whichever forms - back home non-existent!
3. Scandinavia and therefore Sweden as well is often taken as a role model in my country - this needs to be checked locally.
4. Back home my room is in the basement which basically means: No daylight! Here you can have that more easily: No daylight outside either.
5. And last but not least the most important reason - at least for the boys - to study in Sweden: People are very nice and good-looking as well - seriously, women are either beautiful or pregnant and sometimes even both ;-).

Of course I have also come across many things that I consider weird, but that's where cultures clash. I am 23 years old and get asked for my ID when I want to buy a bottle of white wine? For a woman at the age of say 30 it is nice when people do not guess the real age, but right now? And if you carry a Systembolaget bag around with you, you may get the impression that people look at you in a peculiar way. But if you asked me right now - or even when I had only spent a couple of days so far in Sweden - if it was the right choice to study at Uppsala - the answer is: Jaha.

Text: Mikael Norberg Tot

Beslutet är fattat, valet avgjort. Kan inte påstå att jag kastade min studentmössa i skyn och blickade drömskt bortom horisonten och tänkte "åh, fyra år till för allas vår Fredrik Reinfeldt... den där Fredde alltså...".

I ärlighetens namn var detta scenario inte fullt kompatibelt med oavsedd utgång. Något lättare hade klumpen i bröstet dock känts om Sverige lyckats slippa se Sverigedemokraterna som hennes sista hopp. I den svenska modellen passade de inte in, i den svenska modellen...

När den tyske sociologen och filosofen Jürgen Habermas pratar om ett "post-nationellt tillstånd", menar han det samhälle vi alla är på väg att beträda. Efter 200 år av statlig centralmakt har nationalstaten förlorat sin yttersta roll på den internationella arenan till förmån för större organ som EU. Sverige har de två passerade seklerna vittnat om en samhällsvisions barndom, mannaålder och ålderdom. Att det senaste valresultatet skulle vara denna visions avgörande doltstöt är dock inte hela sanningen.

Välfärdsstatens epok bestäms idag från efterkrigstiden fram till 1990. Utvecklingsstegen till epokens slut är bland annat avreglering av finansmarknaden 1984 samt 1989, vilket var en stor bidragsfaktor till 90-talets finanskris, som i sin tur tvingade fram och även legitimerade statsfinansiella "saneringsprogram", en gradvis nedmontering av välfärdsstaten. Vad vi väljare lämnats åt är sedermera en sida som accepterar och hyllar en fortsatt nedmontering och en som låtsas som om inget hänt, att allt är som förut. Vad vi bevittnat är alltså en socialdemokratisk psykos, en följd av obehandlade trauman från 90-talets inledande år i takt med en intensivare globalisering.

Och nu tänker ni att priset för denna insikt är en känsla av övergivenhet, som redan från början uteslutit och raserat tron på en varaktig kärlek. Men jag uppmanar var och en att inse att vi lever i en historisk övergångsperiod där ansvaret för vår allas gemensamma välfärd finns i morgondagen då vi alla gemensamt rekonstruerar och nyformulerar vad som tidigare fattats.

Avslutningsvis vill jag rekommendera läsning för den som vill få ökad förståelse för politiska och ekonomiska faktorer i modern tid: Lennart Schöns *En modern svensk ekonomisk historia – tillväxt och omvandling under två sekel* och Karl-Olov Arnsbergs *Miljonprogrammet*.

Erotisk balansgång

Stress ligger som ett moln över lokalen i Hågaby Centrum och överallt springer människor, mestadels kvinnor, omkring och försöker göra i ordning de sista förberedelserna. Snart slås portarna upp till Uppsalas första kärlek- och erotikmässa och i händelsernas mitt finner vi Jessica Bergwall med mobiltelefonen i högsta hugg.

- Vi har slut på knipkulor och glöm inte hämta upp fittröran! meddelar hon med skärrad röst innan hon lägger ner luren och vänder sig mot oss för att återuppta den något dåligt tajmade intervjun. Hon är en av mässans huvudarrangörer och trots att hon i skrivande stund jonglerar med allt för många bollar i luften så är hennes bemötande avslappnat och positivt.

Jessica förklarar att initiativet till mässan togs i samband med att den andre huvudarrangören, Kent Wennman, kontaktade henne och förklarade att han ansåg alla svenska mässor vara för grova

och oseriösa. Tillsammans beslöt man sig för att försöka utforma och erbjuda ett alternativ och resultatet blev just Uppsalas egen kärlek- och erotikmässa.

- Det behövs en sådan här mässa där det är vikt på kärlek och inte bara på erotik, menar Jessica och jämför med bland annat Stockholmsmässan, där fokus snarare tycks ligga på strippor och fylleslag. Genom att erbjuda två lustfyllda dagar av bland annat underhållning, rådgivning, föreläsningar och workshops vill man fånga upp intresset kring erotik och kärlek på ett seriöst och respektfullt sätt.

- Mässan är bra för alla som finner ämnet pinsamt eftersom man får träffa andra likasinnade och då även får möjlighet att diskutera sina funderingar och eventuella problem.

Med problem menar hon främst personer som på något sätt har varit "sjuka" och är på väg tillbaka

till sexlivet.

- Man ska kunna uttrycka sin kärlek på alla sätt mot sin partner och på vår mässa kan man få hjälp med det.

Responsen har nästan bara varit positiv men det finns även ett fåtal som är negativa och fäster blicken vid moraliska aspekter, något som Jessica beklagar.

- Vi försöker presentera erotik på ett så respektfullt sätt som möjligt och för oss är det viktigt att det bygger på acceptans och bägge parter villkor. Det är däri skillnaden ligger mellan erotik och snusk.

Mobiltelefonen på bordet vibrerar till och Jessica springer iväg för att tampa med fler problem som har dykt upp. Situationen utnyttjas till att utforska lokalen och mässans olika utställare. Hudprodukter, udda sexleksaker och rollspelsinfluerade kläder utgör stommen i utställarnas utbud och säljaren Bodil Fredsdotter förklarar att sjuksyster-outfiten är en bestseller i butiken:

- Det är nog känslan av att den är dominant som många går igång på.

Ett annat av utställningsborden för tankarna till ett apotek, något som inte förnekas av Patrik Juhlin och hans fru. De erbjuder bland annat naturproducerade krämer och sprays som höjer och fördröjer sexakten.

- Vi har testat allt så vi vet att det är bra grejer, säger Patrik. Förpackningarna är inte skrikiga och har inte något pornografiskt omslag, just för att de ska smälta in i omgivningen.

Trots att det materiella utgör en majoritet så finns

“Vi försöker presentera erotik på ett så respektfullt sätt som möjligt”

det vissa utställare som har valt en annan inriktning. En sådan är Irina Almgren som erbjuder seminarier i "Cuddle Party", en slags terapi som bygger på tillfredsställelse av det beröringsbehov som alla människor har. I Sverige sker

allt på distans och det verkar finnas en pinsam inställning till beröring som beror på att man har ett klimat som bygger på individualitet och att ensam är stark. Irina menar att beröring därför är viktigt just eftersom "det leder till utvecklandet av en inre insikt om ens egna begränsningar, begränsningar som samtidigt lär en att respektera andras ståndpunkt".

I bakgrunden hörs musik från lokalens cafeteria och vi beger oss dit för att ta reda på vad som försiggår. En modervisning med fokus på mycket svart och mycket latex har inletts. Avslutningsvis visas en halvnaken man med gasmask och en liten pojke i latexväst.

- Det är inte direkt så politiskt korrekt men det är det som gör det roligt, säger Carolina Barrsäter som har designat kläderna och funnit inspiration med utgångspunkt i 50-talet, Mad Max och gothkulturen.

När vi går ut för att ta en nypa frisk luft möter vi den andre huvudarrangören, Kent Wennman. Han medger att det är obekvämt att hålla i en sådan här mässa just eftersom det är svårt att vara opartisk. Man försöker hela tiden förhålla sig till ett neutralt genusperspektiv men det leder ändå till inslag av ens egna åsikter och känslor.

- Det handlar om att finna en balansgång mellan det subjektiva och det objektiva, vad man som arrangör ska acceptera respektive inte acceptera, och det tycker jag att vi har lyckats med.

Text: Maksim Milenkovic

Foto: Oskar Synneby

Lockiga pojkars lag

Text: Matilda Källén

Foto: Oskar Kirchmeier

Armand Mirpour är mer än ännu en karaktäristiskt stylad kalufs på svensk popscen. Här är en poetisk renässanssyngling från Stockholmstrakten som vid sidan av skapandet av vad han själv beskriver som romantisk, romantiserande och hopfull popmusik också agerar modell, skådespelar och skriver låtar åt andra.

Armand Mirpours musikaliska karriär tog avstamp i TV4-produktionen Labyrint, där han spelade musiker. Därefter har det rullat på, med uppskattade livespelningar, festivaler, pophopp-epitet, musikvideos och den hajpade singeln *Curly Boys Law*. Grunden för sångarens musikintresse lades dock tidigare än så.

- Vi såg en hel del Bollywoodfilm hemma, och även om jag inte förstod ett ord av vad de sa så tyckte jag om det mycket. Jag började inte aktivt lyssna på musik förrän jag blev lite äldre, men kunde verkligen fastna när jag hörde en låt på radio eller på TV som jag gillade. Då lät jag radion eller MTV stå på tills låten spelades igen!

Speglar det den musik du gör idag?

- Knepet med Bollywoodmusik är hur mycket story man har som grund för musiken. De etablerar en dundersorglig berättelse som redan gjort en alldeles skör, sen så drar de igång en sorglig låt som återberättar allt man precis varit med om. Man har inte en chans, man sitter där och gråter. Det tilltalar mig att låten liksom har en röd tråd, är en del av något större. Jag vill gärna utforska den idén mer i min musik.

Han kallar sin musik för ärlig, men tror att det är oundvikligt att man som musiker placeras in i ett fack. Det är ingenting han är särskilt rädd för.

- Jag är nog mer rädd att jag själv ska börja tro att jag faktiskt tillhör ett fack som någon annan har placerat mig i.

Inspiration finns enligt Armand Mirpour i nästan allt, så länge man är öppen för intryck.

- Jag såg precis ett Youtube-klipp med fyra killar som stod och dansade i regnet vid en korsning i Oakland. Det var mycket inspirerande!

Du skriver också skönlitterärt. Vilken är egentligen den bästa kanalen för att få utlopp för kreativitet? Är det poesi eller musik - eller kanske något helt annat?

- Det beror på. Olika delar av just berättandet går olika lätt beroende på om jag skriver prosa eller om jag skriver en låt. Så utifrån vilka tankar och känslor som jag helst vill ge uppmärksamhet eller form i stunden väljer jag om det blir en låt eller till exempel en novell. Men att få utlopp för kreativiteten i sig går ju på alla möjliga sätt egentligen. Man kan vara väldigt kreativ i hur man bygger upp sina combos i ett fightingspel! Att slänga upp motståndaren i luften, strax efter man slängt upp

en låda i luften, och sen få lådan att landa på motståndaren samtidigt som man får in ett slag där de möts, kan ge en samma känsla av "nu var jag kreativ!" som när man skrivit en bra textrad. Men om det handlar om just berättandet så är det olika. Jag vill inte säga att det ena är bättre än det andra.

Som mest kreativ anser Armand Mirpour sig vara mitt i natten, när han egentligen borde ha gått och lagt sig för länge sedan, eller på scen.

- Det finns en spänning i att testa något helt nytt under en liveshow. Se om bandet hakar på, haha.

Förutom fokus på den egna musiken och det kommande debutalbumet, skriver Armand Mirpour även låtar åt andra artister. Om han fick välja och vraka skulle han skriva för fler japanska akter.

- Höra en låt som jag skrivit i introt till en anime vore bäst!

Vad sysslar du med när du inte knåpar med prosa och musik?

- Jag jobbar som personlig assistent en gång i veckan. Jag älskar att laga och att äta god mat, och att köpa ingredienser! Jag gillar animé och manga och följer några serier.

Då studentliv förs på tal - vilket känns oundvikligt då Gyckeln ju utger sig för att vara en så kallad studenttidning - ger Armand Mirpour rådet att man ska hålla ut, då nudeltiden ju faktiskt passerar.

- Jag har mycket stor respekt för de som pluggar och jobbar på flera platser för att få saker och ting att gå runt. Min mamma var ensamstående och pluggade så jag vet hur tufft det kan bli ibland. Håll ut säger jag bara. Smutsiga gemensamma kök och nudlar lämnar man bakom sig och innan man vet ordet av håller man på med precis det man tycker bäst om här i världen.

Makt, vänskap och grekiska stränder

Höstläsning. Pioneer, Isabella Varricchio

Isabella Varricchio har ett språk som når djupt, trots att brännmärken från skrivarskola kan skönjas; språket och formuleringarna är stundvis allt för genomarbetade, allt för tillrättalagda. Det välpolerade är dock ett ytskikt som det går att bortse från, under vilket en faktiskt oemotståndlig historia, med bas i den grekiska övärlden, ruvar. Den tryckande hettan, svettpärlorna på flickornas solbrända ryggar och oron som sakta stegras letar sig ut och smittar av sig.

Pioneer är en berättelse om vänskap, som nästan blir klaustrofobisk. Två unga tjejer i 20-årsåldern (här finns självklart en aspekt av igenkännande) som tror sig känna varandra utan och innan slår sig ned på en grekisk ö under en sommarmånad. Deras vänskap tycks i mycket handla om just vänskapen; de vill höra ihop, de samtalar innerligt om allt (på ett gravt pretentiöst och seriöst sätt, med tusen högskoleprovsord i vardagskontext, vilket inte alltid känns helt realistiskt) och drar ibland vänskapen till ett annat gränsland. Men så uppstår sprickor, som det lätt kan göra när två kommer varandra för nära. Vänskapen, den heliga, sätts på prov. Maktbalansen rubbas och två viljor går åt allt mer skilda håll.

De största behållningarna med Varricchios debutroman är naturskildringarna, och det där vakande, oroande. Det här är en perfekt roman för hösten, då hettan inte trycker.

Text: Matilda Källén

Musik som får organen att vibrera i takt

Konsert. Mystery Jets, Debaser Slussen, 27/9

Det har hänt mig mer än en gång att jag går på en spelning där det känns som en bit i upplevelsepusslet saknas. Oftast beror det på en av två olika faktorer; antingen levererar inte bandet, eller så är det puliken som inte gör det. Det senare stämmer in på kvällens spelning med Mystery Jets. Bandet kör igenom sina låtar med en känsla av säkerhet och övertygelse, särskilt när låtarna från det nya albumet *Serotonin* dyker upp. Blaine Harrison och William Rees har ett härligt samspel på scen och ler självsäkert och uppmuntrande mot varandra. Men publiken, eller åtminstone stora delar av den verkar inte alls vara med på noterna. Inte ens klassikerna *Two Doors Down*, *Young Love* och *Hideaway* får så mycket bifall som de förtjänar. Med utgångspunkten att flera i publiken inte ens verkar veta vad det är för band de köpt biljett till gör det märkbart svårt för bandet att nå fram till publiken och skapa den där viktiga kommunikationen. Som hängivet Mystery Jets-fan vill man ju ge dem en så bra respons som möjligt, och därför känns det lite tråkigt att inte alla som är där verkar lika exalterade. Kvällens musikaliska höjdpunkter ligger främst i den svängiga discomelodin i *Hand Me Down* från album nummer två, *Twenty One*, men även i introt till *Melt* som överraskande kommer bultande och vars bas får de inre organen att vibrera i takt. Den främsta icke-musikaliska höjdpunkten är att i t-shirt-, affisch- och skivförsäljningshörnan sitter Rhys Jones, sångare i bandet Good Shoes, som hängt med sina kompisar på turnén för att han ”inte hade något annat för sig”. Man ska komma ihåg att det här var bandets första besök till Stockholm, och kanske får de det stora bifall de förtjänar nästa gång istället.

Text: Sofia Hedberg

Let’s introduce...

2Q-kandidat Jorun Widmalm

Då var det dags igen. Snart ska Kalmar nations nästa Andre kurator utses, och som kandidat finner vi Uppsalabördiga Jorun Widmalm; en 23-årig tjej med svampplockarintresse och rötterna i docentghettot Flogsta, som efter snart nio terminer på nationen skulle vilja ta klivet in i kuratorsvärlden.

I Joruns gedigna Kalmar-CV utmärker sig titlar som sexmästare, klubbvärd och kårmarskalk, och för tillfället är hon verksam som både arkivarie och sekreterare i nationens styrelse.

Jorun valde Kalmar nation dels för att vara originell, då bektantskapskretsen av outgrundlig anledning förfördes av Värmlands, dels för att hennes morfar kommer från den småländska orten. Hon uppskattar särskilt människorna på hemnationen, och dess fina tillhörighetskänsla.

När Jorun inte agerar sekreterare, plockar svamp eller pluggar - hon läser femte terminen på Samhällsvetarprogrammet, just nu Nationalekonomi B - gillar hon att teckna och måla, fotografera och resa. Hon är fäst vid sin samling fantasypocketböcker, svag för countrymusik, våldsamma filmer, asiatiska kostymer och musikalerna och har dessutom en viss fallenhet för språk - hon kan sjunga hela Sailor Moon-sången på japanska, utan att, egentligen, kunna ett ord av språket i fråga.

Vad gäller 2Q-uppdraget litar Jorun på sin erfarenhet:
- Jag har varit här ett tag nu. På sätt och vis känns det som att jag samlat på mig tillräcklig erfarenhet av nationen för att klara av uppgiften. Jag är ingen ekonom, budgetar och bokföring är inget jag har gjort tidigare. Men å andra sidan är jag tålmodig och ordningsam, och jag litar på att det jag inte kan kommer jag att lära mig. Sen är jag rätt bra på huvudräkning också.

*Text: Matilda Källén
Foto: Anna Sturesson*

Allmänt val 2010

Valnämnden kallar härmed till allmänt val för Andre kurator, sekreterare, styrelse, hälften av förvaltningsrådet och skattmästare. Landsmän med betald terminsavgift är röstberättigade i valet som hålls i Kalmar nations entré söndagen den 7 november kl. 12-16.

Andre kurator, 2Q, är tillsammans med Förste och Tredje kurator en av de heltidsarvoderade på nationen. 2Q är verksam i sitt ämbete från januari till december. 2Q är nationens vice ordförande och svarar för nationens bokföring inom sitt verksamhetsområde. 2Q sammanställer redovisningar och rapporterar till styrelsen om den ekonomiska utvecklingen, där han eller hon även är ledamot.

Sekreteraren står för protokollet vid styrelsesammanträden och landskap. Sekreteraren sitter på ett kalenderår och är även ledamot av styrelsen.

Styrelsens sex valda ledamöter, kuratorerna och tre suppleanter, fattar beslut som rör den löpande verksamheten på nationen. De ansvarar inför landskapet för nationens förvaltning och sitter på ett kalenderårs mandat.

Förvaltningsrådet förvaltar bland annat nationens fonder och fastigheter. Dess ledamöter är oftast äldre kalmariter, även om det inte krävs medlemskap i nationen. Ledamöterna och suppleanterna har expertkompetens inom olika områden som till exempel fondförvaltning som passar det utskottsarbete de utför. Kontinuitet är viktigt, varför ledamöterna sitter på två år där halva församlingen väljes i år. Det betraktas som en fördel att ha suttit flera perioder.

Andre kurator

Jorun Widmalm, se presentation på föregående sida.

Sekreterare

Ingen kandidat.

Styrelseledamöter (6 ordinarie och 3 suppleanter)

Ida Björkman, född 1986 och kommer från Vilhelmina. Studerar till lärare. Skrev in sig i nationen våren 2008 och har sedan dess varit teaterförman, recentiorsförman och är suppleant i styrelsen under 2010.

Niklas Bylund, född 1983 och kommer från Uppsala. Studerar till läkare, men har även läst juridik, och skrev in sig i nationen 2005. Före detta Andre kurator, klubbvärd, musikförman och fanbärare. Har suttit i styrelsen sedan 2008.

Agnes Forsberg, född 1986 och kommer från Kalmar. Hon studerar till civilingenjör men har tidigare läst statsvetenskap och skrev in sig i nationen hösten 2006. Agnes har varit Tredje kurator, kondisvärd och recentiorsförman. Agnes har varit först suppleant och sedan ledamot av styrelsen sedan 2008.

Per Hård af Segerstad, född 1976 i Falun. Han har en fil kand i media- och kommunikationsvetenskap och blev medlem i nationen 2004. Han har varit Förste kurator 06-07, klubbvärd, redaktör och pr-förman. Han är styrelseledamot sedan 2009.

Anders Hörbo, född 1981 och från Skåne. Han studerar till lärare och blev nationsmedlem våren 2008. Han har sedan dess varit Tredje kurator 09-10, klubbvärd och köksmästare. Han har varit suppleant och ledamot av styrelsen sedan 2009.

Amanda Kron, född 1987 i Stockholm. Hon studerar juridik och blev nationsmedlem hösten 2008. Amanda har varit recentiorsförman och är under 2010 suppleant i styrelsen.

Anna Nilsson, född 1986 och från Kristianstad. Hon skrev in sig i nationen hösten 2006 och studerar till lärare. Hon har varit Tredje kurator, sexmästare, klubbvärd och tidigare suttit i styrelsen under 2009.

Erik Ringlander, född 1985 från Västervik. Han studerar företagsekonomi och gick med i nationen våren 2006. Sedan dess har han varit sekreterare under en period av 2009 och 2010 samt internationell sekreterare.

Kristoffer Åslund, född 1986 från Uppsala. Han gick med i nationen hösten 2006 och studerar företagsekonomi. Han är nationens nuvarande Andre kurator och har tidigare varit köksmästare och klubbvärd.

Ledamöter i förvaltningsrådet (3 st)

Anders Pohl, född 1963 och kommer från Uppsala. Han fastighetsingenjör på Akademiska Hus och har tidigare arbetet på bland annat PEAB. Han sitter i förvaltningsrådet sedan hösten 2009.

Mikael Wingård, född 1951, är från Gamleby och skrevs in i nationen 1970. Mikael arbetar som gymnasielärare och är forskarstuderande i geografi på deltid. Han är hedersledamot av nationen, har suttit i förvaltningsrådet sedan 1986 och har också varit bland annat Förste kurator, Styrelseledamot och vicevärd för Rackarnäbbet.

En kandidat saknas.

Suppleanter i förvaltningsrådet (2 st)

Petrus Königsson, född 1972 och skrev in sig i nationen 1995. Han arbetar idag som ljudtekniker på Uppsala Stadsteater och har på nationen varit klubbmästare, fanbärare, sånganförare och styrelseledamot samt suttit i förvaltningsrådet sedan 2009.

Johan Nilsson, född 1965, är från Västervik och skrevs in i nationen 1987. Han är jur kand och arbetar för närvarande på Stena Fastigheter. Johan har varit klubbvärd, idrottsförman, bibliotekarie, seniorskurator och styrelseledamot. Han sitter i förvaltningsrådet sedan 2001, med ett års avbrott.

Skattmästare

Magnus Eklund, född 1965, är från Vimmerby och skrevs in i nationen 1985. Han är datakonsult och har på nationen varit bland annat styrelseledamot, bokhållare, barmästare, husförman, idrottsförman och vicevärd på Bortom Bullret. Han sitter i förvaltningsrådet sedan 1991 och är skattmästare sedan 1998.

RÖSTKORT

Härmed förklaras att

_____ (textat namn)

_____ (personnummer)

är berättigad att rösta i 2010 års allmänna val på Kalmar nation.

_____ (underskrift)

Röstning per post eller ombud:
VALSEDELN ska vara lagd i ett förseglat kuvert. Detta kuvert ska jämte undertecknat RÖSTKORT läggas i ännu ett kuvert adresserat till: Valnämnden, Kalmar nation, Svartmangatan 4, 753 29 Uppsala.
Röster angivna på detta sätt gäller endast om de kommit valnämnden tillgodo före valets avslutande, det vill säga senast kl. 16 den 7 november.

VALSEDEL

Fastställd av valnämnden den 10 oktober 2010.

Andre kurator 2011 (1 st)

Ja Jorun Widmalm

Skattmästare 2011-2012 (1 st)

Ja Magnus Eklund

Sekreterare 2011 (1 st)

Ingen kandidat

Övriga ledamöter i styrelsen 2011 (6 st)

Ja Ida Björkman

Ja Niklas Bylund

Ja Agnes Forsberg

Ja Per Hård af Segerstad

Ja Anders Hörbo

Ja Amanda Kron

Ja Anna Nilsson

Ja Erik Ringlander

Ja Kristoffer Åslund

Ledamöter i förvaltningsrådet 2011-2012 (3 st)

Ja Anders Pohl

Ja Mikael Wingård

En kandidat saknas

Suppleanter i förvaltningsrådet 2011-2012 (2 st)

Ja Petrus Königsson

Ja Johan Nilsson

I varje sektion för val till respektive ämbete avläggs röst genom att "Ja" markeras för önskad kandidat. Röst kan ej avläggas för kandidat som ej finns med på den förtryckta valsekeln. Antal kandidater som kan röstas fram, och antalet röster som kan avläggas, anges av siffran inom parantes. Felaktigt angiven röst, eller överflödiga markering som försvårar tolkningen inom enskild sektion gör att rösten ogiltigförklaras för den sektionen. Ej ifyllt sektion anses vara blankröst.

Posttidning B

Kalmar nation
Svartmangatan 3
753 12 Uppsala

KALMANACKA

Oktober

- 29 Restaurang Smaka
- 30 Klubb Katushka!

November

- 2 Standup Downstairs
- 3 Klubb Wilde!
- 5 Höstgasque m. 04!
- 7 Allmänt val
- 10 Städdag
- 10 Spela
- 12 Restaurang Smaka
- 13 Ostkakegille
- 19 Restaurang Smaka

VARJE VECKA

KÖR onsdagar kl. 19-21
TEATER torsdagar kl. 19-21
FIK söndagar kl. 12-16
PUB måndag-torsdag kl. 18-24,
fredag-lördag kl. 18-01

NATIONENS ÖPPETTIDER

Vardagar klockan 10 till pubens stängning
(24) är nationen öppen för dess medlemmar.
Läsplatser, TV, DVD och trådlöst nätverk finns
att tillgå. Koden till huset finns hos 1Q eller på
det hemliga stället.